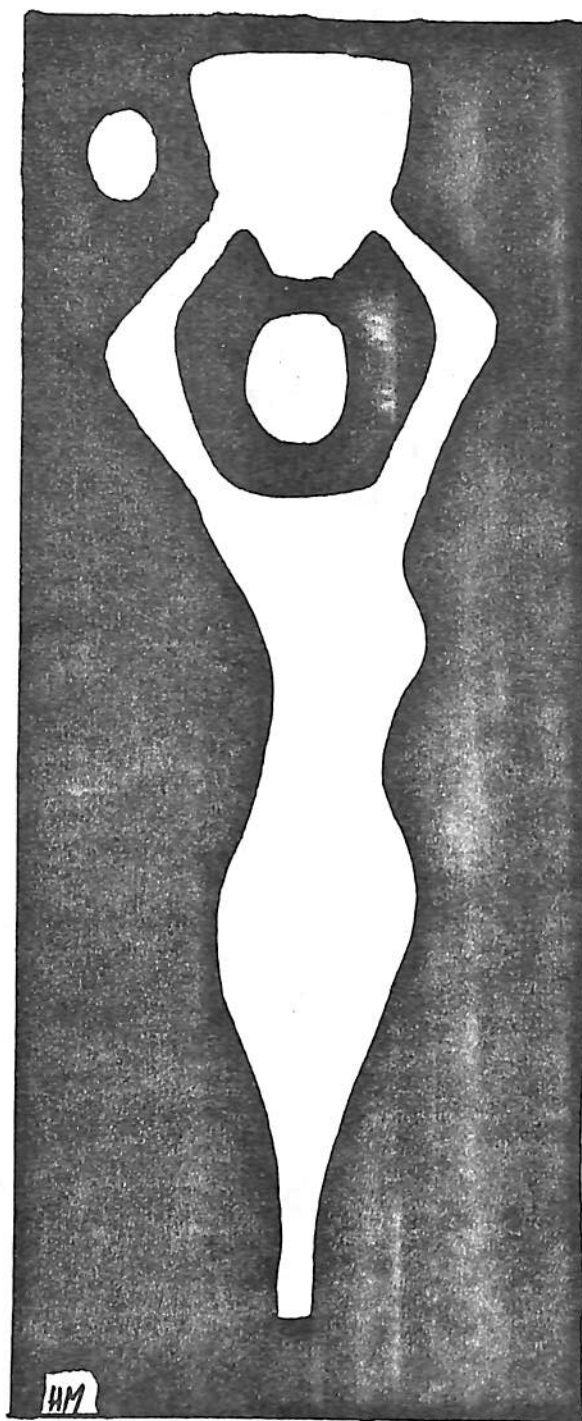

KÄENPIIKA n:o 1

SAVO-KARJALAISEN OSA-
KUNNAN IÄNENKANNATTAJA

-1981-

SISÄLLYSLUETTELO

Kansi	sI
Sisällysluettelo	s2
Piäkirjoitelma	s3
Kuopion kulmilta	s4 - 5
Kas teie olete Eestis olnud?-viroa matkailijoi- le	s6 - 7
Kaupunkien kuvauksia kansakoulun maantiedosta vuodelta 1901	s8 - 9
Seuraavana Outokumpu	s10 - 11
Rooma - ikuinen ja ajaton	s12 - 13
Pispalasta nääs	s14 - 15
Kapakkakierros - Restaurant Sightseeing	s16 - 17
Naisen asemasta	s18 - 19
Militaristipostia	s20

Lehteä avustivat erikoisartikkeleilla:

Kapakkakierros, lady X

Naisen asemasta, Tuomas Paavilainen

Militaristipostia, M.P

Muulle toimituskunnalle erittäin suuret kiitokset.

Ilman teitä tämä ei olisi onnistunut!

Lehden osoite on:

Savo-Karjalainen Osakunta

Rehtorinpellontie 4-6 B

20500 Turku 50

Juttuja saa aivan vapaasti tuoda myös päivystykseen
ma - pe klo 12 - 13. TERE TULEMAST!

Päätoimittaja Ernesto Niemelä

SÄPINÄÄ!!
KERRAN SKO: LAINEN, AINA SATTUU JA TAPAHTUU!!
TÄSTÄ EI HOMMAT
PARANE!
SKO ON RAUTAA!
MEILLÄ JYRÄÄ!!
SKO: LAINEN, AINA SATTUU JA TAPAHTUU!!
SKO: LAINEN!!!

Arvoisat lukijat!

Tässä alkaa vaalea tukka vähitellen kiihtyvällä vauhdilla sekä pudota että harmaantua pelkästä huolesta. Miksi? Kun joskus viime vuonna toimituskunnan kanssa pohdiskelimme lehden tulevaisuutta niin olimme kaikki yksimielisiä siitä että uutta ja innostavaa olisi ehdottomasti saatava palstoille. On yritetty mutta jokin klikkaa silmä välillä tuntuu kuin tämä olisi vain harvojen rohkeitten, suorastaa minulle-sinulle-hänelle lehti. Näin ei ole tarkoitus, vaan tämän pitäisi periaatteessa toimia täysin avoimena forumina jolle mikään inhimillinen ei ole vierasta. Te rakkaat lukijat olette olleet todellisia maan hiljaisia, sillä postilaatikkoon ei tunnu keräytyvän muuta kuin pölyä. Tarttukaa nyt vihdoinkin itseänne niskasta ja purkakaa paperille kaikki se mitä mieltänne painaa. Voin luvata etten jätä ainoatakaan juttua julkaisematta. Tämä ei ole pyyntö vaan paljon enemmän. Minä uskallan vielä luottaa teihin; todistakaa että olen oikeassa.

x x x x x x x

Haluaisin muistuttaa kansalaisille että elämme parhaillaan "Vammaisten vuotta". Ota tämä huomioon kun liikut kaupungilla sillä sinunkin apuasi saattaa tarvita joku. Pidä silmät auki, älä epäröi!

x x x x x x x

Niin vähän on aikaa vaeltaa, aurinko laski äsken ja nyt jo sarastaa;
niin vähän on aikaa kysellä, kun vastauksen etsimiseen kuuluu koko elämä,
ja sinä kiidät radallasi, ihminen,
kuin tuuli kiidät iltaan ja vaikenet.

(Matti Rossi)

KUOPION KULMILTA

Hyvää vauhtia kulumassa olevan vuoden ottivat osakuntalaiset vastaan Kuopiossa. Aattoillan juhlapaikaksi oli valittu lumisten kuusien kätkössä Puijon mäellä sijaitseva hiihtomaja. Osakuntalaisten lisäksi majalle oli kertynyt runsaasti nuorta urheiluhenkistä väkeä after ski tiskoiltaan.

Aluksi nautittiin maukas kanaillallinen, joka sisältyi illalliskorttiin. Raittiista ilmasta ja olvista intoutuneet nuoret tanssivat raivokkaasti tiskohittien tahdissa. Tunnelma oli kuin Osakunnan juhlien pokoiluissa. Eihän se ihme, kun ollaan Savonmuan pääkaupungissa. Illan ehdoton suosikkikappale tanssiparketilla näytti olevan joensuulaisen huippu pöntin Hassisen Koneen " Rappiolla on hyvä olla " . Sen soidessa tiskijukan piti hillitä yleisöä, jotta neula olisi pysynyt levyn urassa. Kyllä meni lujjaa.

Vähän ennen puolta yötä lähdimme laskeutumaan alas kaupungin torille, jossa vietettiin virallisia uuden vuoden vastaanottajaisia puhein ja raketteja ammuskellen. Ihan ei keretty juhlien alkuun, mutta joku puhe tuli kuultua sekä Maamme laulu. Torilta Osakunnan dokaani A. Aaltonen järjesti kiertokävelyn " Kuopio pai nait ". Kuljimme pitkin suurmiesten jalanjälkiä. Ohjelmassa oli Dokaanin koulu, Snellmannin talo, Jotunin talon paikka ym. Kuuluisuuksista kertovia laattoja oli talojen seinissä, kuin Turussa konsanaan. Kierroksen jälkeen vetäydyttiin yöpuulle. Majoitus oli järjestetty retkeilymajaan vähän kaupungin ulkopuolelle.

Vuoden ensimmäisenä aamuna piti nousta ajoissa kuulemaan, när rebublikens president talar. Urkki vetosi Suomen naiseen rauhan asian puolesta. Seuraavana oli vuorossa koontuminen kaupungintalon takana ravintolatalossa. Kun joukko oli saatu kasaan suunistettiin perinteelliselle pitsalle pitseria Capriin. Paikka oli oikein aistikas ja

piiraat maukkaita.

Sitten ruvettiin katselemaan täydellä mahalla sopivaa päivätanssipaikkaa. Menimme ravintola Kallaan. Se vaikutti mukavalta mutta kalliilta ja niinpä päädyimme aksoottiseen Tarzaniin. Eksotiikan tarpeen tyydytetyämme läksimme kohti linja-autoasemaa. Matkalla kokoonnuimme vielä kerran yhteen Yhdyspankin viihtyisään pankkikorttilämpioon. Sitten olikin vuorossa aina niin haikea eronhetki, mutta mielessä oli jo ensi uuden vuoden vastaanotto jossain Savossa tai Karjalassa.

yks vuan

PS. Antille ja Jaskalle kiitokset hyvistä järjestelyistä!

TEKSASISTA

Teksasilainen cowboy meni Nykissä kapakkaan. Tarjoilija neiti kompastui hänen suurin jalkoihinsa.

- Ou teilläpä on suuret jalat.

- Yes meillä on kaikki niin suurta siellä Teksasissa.

Kulkiessaan toistamiseen teksasilaisen ohi hän totesi.

- Ou teilläpä on suuret kädet.

- Yes meillä on kaikki niin suurta siellä Teksasissa.

Cowboysta neiti näytti aika mukavalta ja niinpä hän kysäisi.

- Miten olis pääsisikö neidin asunnolle.

- No kyllähän sitä sitten töiden jälkeen.

Teksasilainen saattoi sitten neidin kotiin ja vietti yön hänen luonaan. Aamulla hän nuosi varhain ylös ja sanoi.

- Meillä Teksasissa on tapana mennä farmille varhain, vaikka illalla olisi tullut vähän juhlittua. Mutta yhden asian haluaisin tietää ennen lähtöä, että mistä päin Teksasia neiti on kotoisin.....

a lonely cowboy

KAS TEIE OLETE EESTIS OLNUD? - VIROA MATKAILIJALLE

Osakuntalaiset kuuluu mänevän tuas matkolle. Niinpä arvelin koota matkalaisille valamiiks tähellisimmät sanat Tallinnan reissuu varten. Koskapa viro ja suomi ovat sukulaiskielii, oppiminen tuottane vaikeuksii. Niitähän myö jokkainen suamm muissa kieliopinnoissa kohata ihan riittämmiin.

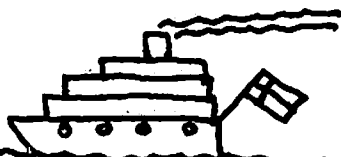
Kun matkalainen männöö Tallinnaan, on tovennäköstä, jotta siellä tulloo virolainen (siis pienellä v:llä) vastaan. Sitä voipi tervehtiä sanomalla TERE tai TERVIST. Mitenkäs jaksele kysytään viroksi KUIDAS SINU KÄSI KÄIB ja siihen vastataan, käet köypi hyvin eli MINU KÄSI KÄIB HÄSTI.

Jottain pitää sitten osata kertoo omasta elämästä. Yksinkertainta on ilimottoo opiskevansa ylikoulussa eli yliopistossa MA ÜPIN ÜLIKOO LIS. Tuo ouvonnikönen Õ-kirjain syntyy siten, kun koitetaan iöntee yhtä aekoo sekä ö:tä että e:tä.

Virolainen suattaa sitten kyssyy KAS JÄID MEREHAIGEK? Tällä ei oikeestaan ou haikeuven kanssa mittään tekemistä - jos ei nyt sitten tarkote ta, että merikippeenä haikailoo terveitä pöiviä. Jos et tullut merisairaaks voit kertoa, että MERI OLI VAIKNE, LAINEID EI OLNUDKI. Meri oli siis tyyni ja muute REIS LÄKS VÄGA HÄSTI eli matka män oikein h(yv)ästi.

TERE
TULEMAST!

EESTI

SUOMI

Jos muuten virolainen sannoo jostain asiasta, että se on HU VITAV, niin elä mäne lankaan. Se niät tarkottaahi mielenkiintosta.

Kun piäntähtävyvyvet on katottu voijaannii männä ÕHTUSTAMA RE PORANI eli syömään illallista. Jotkut voivat siellä tilata KOHVIA tai ÜLLATUS-KOKTEILIN. Pöyvässä pittää muistoo toivot JÄTKU LEIVALE ts. leivänjatkaa, mikä on hyvvee ruokahalluu. Tähän on kohteliasta vastata, jotta jatko onniä tarpeen :JÄ TARVIS!

Jos halluu esmerkiks tanssin lomassa vähän hengittee, pittää sannoo MA PUHKAN NATUKE, sillä se tarkoittaa, jotta minä leppeen vähän.

"KUNGLA"-BAARI

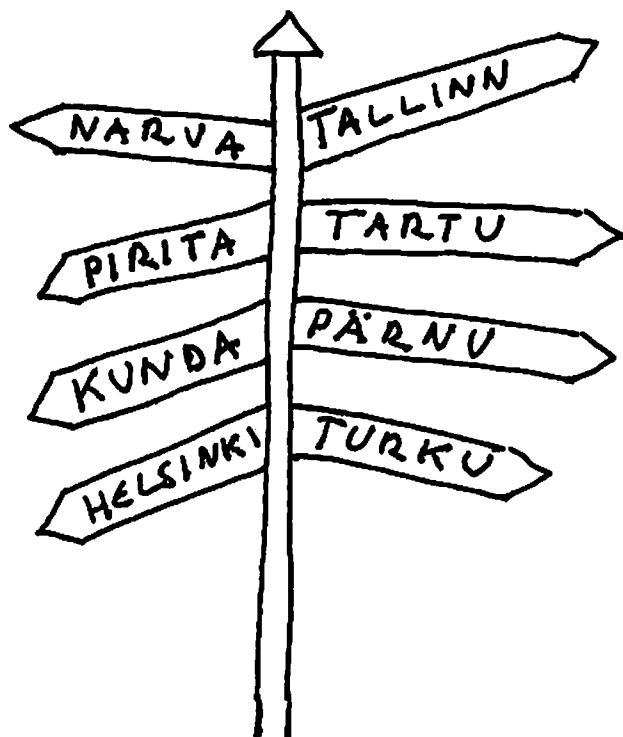
Paikalliset ihhailijat suattaa tievustella SUL ON TÄNA VABA ÖHTU? MA PALUN SIND "KUNGLA"-BAARI! Tämä tietennii meinovaa pyytee (vissiin palavasti) sinnuu Kunglan baariin, jos sulla vain on ehtoolla vappaata. Vastauksen voipi antoo käyttämällä kielen ei-verbaalisia merkkejä kuten ilimeitä ja elleitä. Ne vastovaat suomen merkkilöitä.

Ulukomailla pittää varsinnii koittoon olla kohtelias ja tietee sanat TÄNAN (VÄGA), kiitos (paljon) ja TÄNAN EI. Olokee hyvä on OLGE LAHKE.

Eron hetki tulloo lopulta - ylleesä aina liian aikaseen. Silloin toivotellaan jäähvyäisiks NÄGEMIST, JÄLLENÄGEMISENI tai HÜVASTI!

Hyvvee matkoo toivotellen

Kerttu

KAUPUNKIEN KUVAUKSIA KANSAKOULUN MAANTIEDOSTA VUODELTA 1901

JYVÄSKYLÄ on tärkeä sisämaan kaupunki. Siellä on suuri mies- ja naisseminaari. Pieni vaatimaton Jyväskylä on mäntymetsäisen harjun suojassa Jyväsjärveen viettävällä tasangolla Keski-Suomen sydämessä. Se on viime aikoihin asti ollut miltei tykkänään erillään suuren maailman hyörintästä.

KUOPIO on erittäin kauniilla paikalla Kallaveden rannalla. Kaupunki on läänin kuvernöörin asuinpaikka.¹⁾ Harjoittaa vilkasta laivaliikennettä ja kauppaa.

Näköala Puijolta.

JOENSUU on Pielisjoen suulla. Kaupungilla on suuri kauppa-laivasto.

HELSINKI, maan ja läänin pääkaupunki, on Suomen suurin kaupunki. Siellä on senaatti, ja sinne kokoontuvat maamme säädys- ja kenraalikuvernööri ja muut korkeat virkamiehet asuvat Helsingissä, ja siellä on maan hallitsijaa varten keisarillinen palatsi. Lopuksi mainittakoon, että Helsinki on maamme komein kaupunki. Helsingin ympäristökin on hyvin kaunis.

Helsinki.

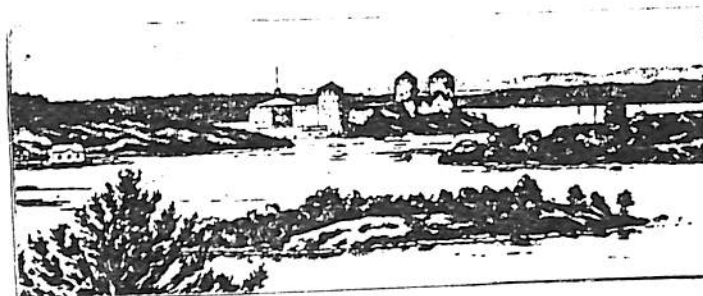
1) Nykyään osakunnan dokaanin kotipaikka.

Turun tuomiokirkko.

TURKU. Vanha Turku on vuorten välissä Aurajoen varrella. Kaupungin tuomiokirkko silmäilee vehreältä kummultaan kuuden vuosisadan muistoja. Tuomiokirkon edustalla seisoo jalo kreivi Pietari Brahe pronssiin valettuna. Hän se perusti Suomen Yliopiston, jonka entinen akatemiarakennus kohoaa saman torin laidassa. Melkein Brahen vieressä istuu, niinikään pronssiin valettuna, Suomen historian isä Henrik Gabriel Porthan.

SAVONLINNA on Saimaan vesien kaupan ja liikkeen pääpaikkoja. Kaupunki on erinomaisen luonnonkauniilla paikalla. Siksi se on kauan vetänyt puoleensa sekä kotoisia että muukalaisia matkailijoita, jotka ovat saapuneet tänne nauttimaan luonnon kauneutta. Seudun näköala on kaunein tyynenä, kirkkaana kesäiltana kaupungin kesäravintolan näkötorjasta tai jostakin Olavinlinnan pyöreästä tornista.

Olavinlinna.

Savolaisukko istui junassa vastapäätä kaljua herraa, joka tarkoittaen ukon vaaleaa tukkaa ja partaa kysäisi:

- Paljonkos pellavakilo maksaa?
- Itteppähän tiijät, ku out omas myönnä, vastasi ukko.

SEURAAVANA OUTOKUMPU - NÄSTÄ UNDERLIGKULLE

Outokumpu tuttavallisemmin vain Oku. Sijaitsee hieman Joensuuusta länteen. Kaupungin keskustaa hallitsee nimen mukainen oudon mallinen kumpu. Mieleen tulee lähinnä etelän helmen Rio de Janeiron kuukuisa Sokeritoppa. Kuluvan vuosisadan alusta asti on kummun uumenista ammennettu kuparia suomalaisten tarpeisiin. Nytemmin kaivostoiminta on siirtynyt itse kummulta pois. Ensin Mökkivaaran ja sitten Keretin kaivokseen.

"Cafe de Cumbu"

Nykyään vanha kumpu on jäänyt turistinähtävyydeksi ja muistomerkiksi menneiden mainaripolvien työstä. Kumpua hallitsee vanha nostotorni, joka nyt on näkötorina. Sen vieressä on entinen rikastamprakenmus, jossa nykyään on varastoja ja kaivosammattikoulun tiloja. Kesällä kummulla toimii vielä kahvila, jonka nimeksi sopisi vaikka elegantisti "Cafe de Cumbu".

Kummun laelta avautuvat näköalat kauniiseen pohjoiskarjalaiseen vaaramaisemaan ja kummun juurella kuhisevan kaupungin pääkadulle Kumpukadulle. Kadun varrelle ovat keskittyneet

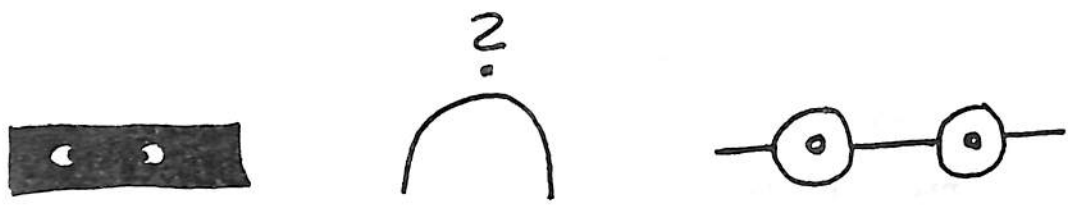
kaupungin kauppa ja huvielämä. Kaupankäyntiä hallitsee Metsälän kauppahuone. Palveluitaan tarjoavat huvitteluhalukselle ravintolat Kuilu, Metsähovi, Vaskitupa ja Malmikumpu. Malmikummussa on myös hotelli, jota juuri uudistetaan omistajanvaihdoksen vauhdittamana. Samassa talossa sijaitsee myös ravintola Vaskitupa ja ALKO:n palvelupiste. Outokummussa jo käsitteeksi muodostunut ravintola Kuilu samoin kuin ravintola Metsähovi sijaitsevat pääkadulla Malmikummusta kaupungintalolle päin. Ravintoloiden lisäksi kaupungissa on vielä useita oikeaoppisia keskioluenanniskelupisteitä. Jokapaikassa palvelu on lupsakkaa pohjoiskarjalaisella huumorilla höystettyä.

Kesäisin Outokummussa on mahdollisuus ajeluun toistaiseksi Suomen ainoalla metrolla. Silloin linja-autot liikennöivät neljä kilometriä pitkää tunnelia pitkin kaupungin ali Keretin kaivokseen 285 metrin syvyyteen. Kesällä ja talvella kaupunkia ympäröivät metsät ja järvet tarjoavat ihanteelliset mahdollisuudet ulkoiluun.

pertti

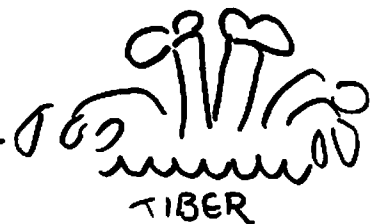
PIIROSARVOTUKSIA LAPSILLE JA LAPSENMIELISILLE

neekerit katsoo postilunasta Outokumpu meksikolaiset ajaa tandemilla

ROOMA - IKUINEN JA AJATON

Pelkkä sana -Rooma saa mielen kaihoisaksi ja nenässä on tuttu tuoreen spagetin tai capuccinon vahva aromi. Muinaiset ka-leeritorjat olisivat kyllä toista mieltä asiasta ja valmiita tiputtamaan minut pää edellä Tiberiin sillä vanha previns-siroomalainen puheenparsi toteaa kylmän

asiallisesti: "Ensin ruumaan sitten Roomaan." Olin minä veteen joutuakin mutta jo paljon aiemmin, kuljeskellessani pitkin Vetsian mutkikkaita ja sokkeloisia kujia jotka ilman varoitusta saattoivat loppua kanaaliin. Olen varma siitä että taskussa olevat filmirullat olisivat siinä vedessä kehittyneet alta aikayksikön. Selvisin kuitenkin hengissä sekä ko. kaupungin

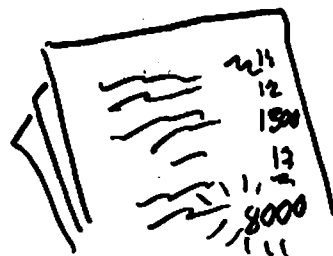
kauppiaista että vuoriston kylmyydestä jotka minun oli kestettävä ennen toivottani päämäärää. Finski turist näki miljoonakaupungin edessään - at last.

Pikaisen majoittumisen jälkeen joukkio hajaantui yksittäisiksi ryhmiksi jotka suorittivat omat odyssiejansa. Läksin siitä minäkin ja ajattelin samalla että Pelle Miljoonan olisi syytä muuttaa Roomaan, tulisi näet hetkessä rikas tyyppi kun nimikin olisi paikallisen valuutan mukaan Pietro Miljardi. Pieniltä tuntuivat siinä kourassani lepäävät mille liiraset.

Loin siinä silmäyksiä vanhaan kulttuuriin, joka tuli myöhemmin tutuksi mutta iltaohjelma käsitti lähinnä uudempaa jazzkulttuuria höystettynä pizzalla ja lokaalilla viinillä.

Kyllä se maistuiakin. CHTR-läiselle paikka oli kuin seitsemännen taivaan odotussali, esimakua siis tulevasta. Ruoka oli kyllä hyvää, varsinkin jos meni hieman kauemmas keskustasta, mutta yllättävä puoli oli se ettei 8000 liiraa halvalla tahtonut saada vatsaansa täyteen. Tämä precio on kyllä

yläkantin hinta, mutta osoittaa se jotakin. Juju on näet siinä että joutuu maksamaan erikseen kattauksesta eli copertosta, sekä kaikesta siitä mitä tilaa. Tämän päälle tulee vielä tarjoilupalkkio. Loppusumma on juhlava. Kallista on mutta nälkäiselle menee.

Päiväreissuista voisi mainita erään, Ostia eli Ostium kuten Julius sen kirjoittaisi, oli näkemisen arvoinen ja korvasi hyvin Pompein jonne ei päästetty ketään muita kuin restaurointiryhmiä. Oli kuulemma vaurioitunut sen verran maanjäristyksissä.

Ostium oli roomalaisen satamakaupungin kunniakas edustaja ja uskallan väittää ettei Kotkassa ikinä ole samanlaista hohtoa kuin siellä. Kalakaupat, vieraitten maitten satamakonttorit ja kauppiaitten kojut olivat hyvin edustettuina. Painoa oli pantu myös

kulttuurille. Erittäin hyvä akustinen teatteri oli aivan kylpylän vieressä. Meikäläinenkin saattoi lausua kunniakkat jakeet: vendi, vidi, vici.

Eväätkin maistuiivat siinä lämpöisessä ilmanalassa tavallista paremmilta (+15 C°) puut viheriöivät ja puuttui vain titityy mutta sen korvasi jumalaton jyly joka lähti Rooman kentälle tulevista ja lähtevistä jumbojeteistä. Hilpeintä oli kuitenkin vuokrakasarmissa jossa laskeskelin lattiapinta-alaa ja päädyin hämmästyttävään tulokseen: muinaiset roomalaiset olivat asuneet lähes samankokoisissa alkeiskopeissa kuin on ah niin iki ihanassa yö-kylässämmme. Kaikki täsmäsi yhteiskeittiötä myöten. Meillä vain ei ole viinikellariaa.

Rooman keskustassa kävin jokaisen turistin tuntemissa paikoissa kuten Coloseum, Forum Romanum, Pantheon ja totta kai Pietarin kirkko. Ken haluaa tarkemman selvityksen tarkistakoon tietosanakirjan sivuilta. Olisin valmis uusimaan ko. matkan koska tahansa. Miksikö? Las bellas ragazzas, las bellas ragazzas.

PISPALASTA NÄÄS - tunnelmia Lauri Viidan museosta

Punainen talo Portaanpää 8:ssa, talon yhdessä päässä jatke -
kuten niin monessa muussakin Pispalan harjun talossa. Talon
seinässä kyltti: Lauri Viidan lapsuudenkoti.

Vuonna 1977 avattu museo käsittää huoneen ja keittiön talon
vanhemmassa osassa. Pienen hellahuoneen seinustalle on koottu
tietoa kirjailijasta ja hänen suvustaan. On kuvat kirvesmies-
isästä ja äidistä Alfhildista, josta Viita kirjoitti kaikkien
tunteman "Äidit vain, nuo toivossa väkevät..."

Seinällä on myös kuva kuusivuotiaasta Lauri Viidasta, sekä hä-
nen luokkakuviaan Tampereen klassillisesta lyseosta. Viidan
koulutodistuksen parhaat numerot olivat ainekirjoituksessa ja
urheilussa -muitten aineitten laita oli vähän niin ja näin.
Viita erosikin Lyseosta kuudennelta luokalta ja ryhtyi kir-
vesmieheksi. Ehkäpä silloin ajatuksissa oli "Tiedonpuu":

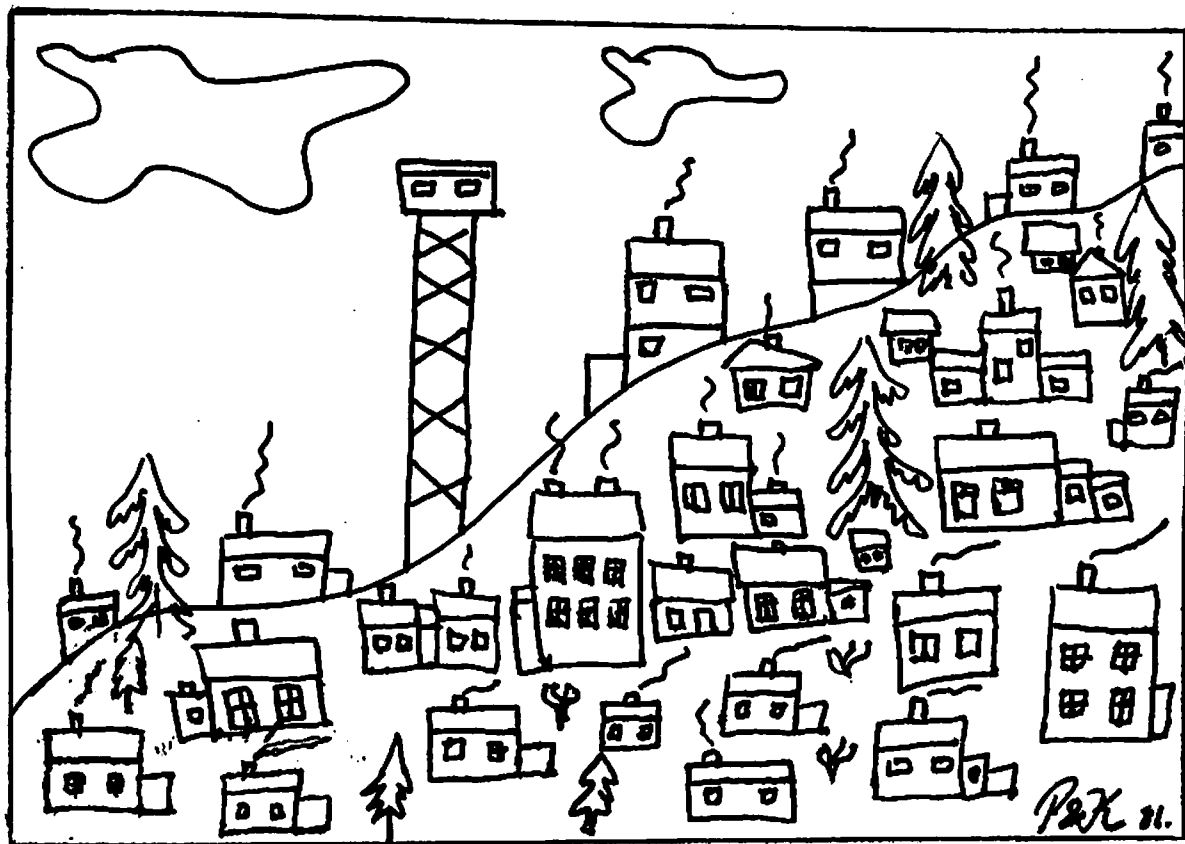
Tiedonpuussa asuu kyy.
Joka sitä lähestyy,
ikuisesti onneton
epäilyksen uhri on.
Autuas, ken omin päin
elää, kuolee lailla täin!

Keittiön puolelta astutaan peremmälle, huoneeseen. Tilat ovat
pienet varsinkin, kun tietää, että samoissa suojissa asui kaik-
kiaan yhdeksän henkeä. Huone on viihtyisä vanhanaikaisine hu-
nekaluineen ja räsymattoineen. Ikkunasta avautuu upea näkymä
suoraan Pyhäjärvelle.

Lauri Viidan esikoisteos Betonimylläri ilmestyi 1947, jolloin
hän vielä harjoitti kirvesmiehen ammattia, eikä aikonutkaan
luopua siitä. Myöhemmin hän kuitenkin ryhtyi vapaaksi kirjai-
lijaksi ja ehti julkaista kuusi teosta. Viita kuoli auto-onnet-
tomuudessa vuonna 1965.

Taiturilliset Viidan runot ovat jatkuvasti suosiossa. Sitä osoit-
tavat esimerkiksi Veikko Sinisalon esitykset jokin vuosi sitten.
Koska aurinko ja mukavasti pilkottaa, tekee mieli lopettaa ru-
nolla "Kevät":

Räntäseula seudun päällä,
saappaan alla lotinaa,
lantajuova järven jäällä -
kesä tulee, ihanaa!

NÄKYMÄ PISPALAN RINTEELTÄ

K.H.

HUHU . PISPALASTA

Oletteko kuulleet, että Anni Polvan menestysromaanin
" Avasin väärän oven " filmatisointi aloitettaneen
Pispalassa lähi aikoina.

Kustaa, köyhä renkipoika, kosi piikana olevaa Liisaa
kysymällä:

- Etkö lähtisi orijuuresta kurijuutehen?

Orimattila 1978

Kapakkakierros-Restaurant Sightseeing

Perjantai kolmastoista vedin tanssihynttyyt niskaan ja nousin Keltaiseen Vaaraan. Bussilla Seurahuoneelle Bus Bus. Yrmeä ovimies mittasi mknut katseellaan ja salli minun astua tähän synnin alkuun ja juurreen, Seurahuoneen narikkaan. Sinänsä erittäin karkea virhe-arviointi portsarilta: ikäni suhteen, joka alittaa lähes kaikki vaatimukset ja työtehtäväni suhteen, joka on testata Turun yöelämä. Maksoin itseni ja sain takuun:

Baarissa aloittelin varovasti kohotella tunnelmaa b-mikon antimilla ja pian ympärilläni seisoskelikin lauma kravattikaulaisia liikemuevottelijoita. Yäk.

TAKUUTANSSIT**20,-**

Jos ei jalkasi tanssin tahtiin värähdä vaan musiikkimme korvessa värähtää, palauta tämä lippu poltuessasi puolen tunnin kuluessa saapumisestasi ja saat lipun hinnan takaisin. Lippu on henkilökohtainen ja hyvitetään ruoan hinnassa.

Voimassa:

13.2.-81 / 20.35

TANSSIRANINTOLA

SEURAHUONE

Osakunnan ilmaistansseista heidät olisi oltis kannettu ulos epä-sopivan kielenkäytön ja tanssilattialla ilmenevän huippusosiaalisuuden käytöksen takia.

Ensimmäinen tanssittaja oli otteissaan kuin mustalainen hevosmarkkinoilla. Hän lähti liikkeelle olettamuksesta että olen noin kolmekymppinen hyvin(?)säilynyt tamma:

-Missä olet käynyt kampaajalla?

-Täällä Turussa, Tuureporinkadulla

-Ei tuo kampaus mitään peitä. (Ehkä kuitenkin päänahkani?)

Ompa sinun pikku kätösesi kylmät!

-Huono verenkierto.

-En usko, taisi vaan olla lapaset taskussa kun tulit. Pitää käyttää lapasia, muuten ei tiedä mitä sairauksia tulee. Lämpimästi päälle. Miten mahtaa olla jalkojen laita? (Sirojen tanssikenkien kehystämiä jalkateriäni tarkasteltiin erittäin intensiivisesti)

-Lämpivät ovat.

-Entä selkä. Ei taida sekään olla enää kunnossa. (Käsi kävi tunnollisesti läpi punttisalin herkistämiä selkälihaksiäni)

Toinen kavaljeeri oli erittäin taloudellinen ja perusti kaiken sanomansa hyötyajatteluun. Siksi hän ei paljoa puhunutkaan.

Kolmas tanssija ei sanonut yhtään mitään. Sokaistuneena katseli

1. / 7

discovaloja ja pomppi ylös alas ylös alas. Orkesteri oli kaiken huippu. Discokappaleet jytäsivät levyltä ja nänmä mutakuonot aukoivat tahdissa suutaan ja räppailivät soittimiaan. Varmuuden vuoksi mikistä virta poissa.

Joitain lukijoitani saattaa kiinnostaa paikan naiset. Älkää turhaan vaivautuko. Permanentin, ryppyvoiteen, värivoiteen, puuterin, luomivälkkeen ja poskipunan varaan rakennettu persoona on taatusti parhaimmillaan maitokaupassa maanantaina.

Huhu paisuu:

"Sinne ne yksin menevät, mutta harvemmin yksin pois tulevat."

Räskat tanssit
klo 19-130.

TANSSIRANINTOLA

Video-Baarlin
jo klo 16.

SEURAHUONE

Antaa huhun paisua.

Minä menin Kiltaan. Ja Killasta Randeeseen. Tanssimisestakin voi aina puhua: tunkkaisessa ja kuumassa discokoneessa, Killassa, nimittäisin sitä eläinlauman huojuunaksi-Tekulaisethan ne siellä jyllää. Katte kiinnitettynä yhteen pisteeseen vaappuvat he eestaas eestaas. Yläkerran urhoilla on sentään tietty kuvio, sekä puheessa että teoissa.

Rendezvous oli yllättävän vastaanottavainen. Liekö syynä vuorokauden vaihtuminen hieman onnekkaampaan. Portsari ei edes sallinut minun jonottaa sen paremmin kuin heittää minua ulos vaarän sosiaalisen statukseni vuoksi. Baarissa, ennenkuin sain b-maijan täyt-tämään toiveeni jouduin muutaman uteliaan käsiparin tunnusteltavaksi ja niinpä siirryin pikapikaa pöytään. Siinä asustivat ennestään kolme nuorta herraa nautintoaineiden nostattama hymy huulillaan. Tanssimaan, tanssimaan sitä mentiin. Keskustelun avaus oli lyhyt mutta kaiken kattava:

-Mitä muuta?

Siitä puheet edelleen neroutuivat koskettelemaan yhä enemmän minun persoonaani sitä mukaa kun pikku tunnint alkoivat kasvaa. Viimeisessä valssissa kiteytyi Suomalainen Mies:

-Minä olen Raino. Saanko ehdottaa jatkopaikkaa?

**TULE ELÄMÄÄN
VAUHDIKAS ILTA
MENEVÄSSÄ
SEURASSA
TALO ON TÄYNNÄ
TUNNELMAA**

**TOTTAKA
KILTA
JOKA ILTA**

NAISEN ASEMASTA

Historiaa.

Oikeastaan kaikki alkoi siitä kun ~~eräs~~ pölvästi keksi laskeutua puusta. Tämä älynväläys toi mukanaan laumaelämän, elintapojen muutoksen ja yleensä koko sen sekasotkun, jota nyt kutsutaan hieman hat haanjohtavalla nimellä "järjestynyt yhteiskunta. Mainittu sekasotku ja erityisesti sen olemassaolon turvaaminen ja tehostaminen edellytti työnjakoa. Yksi tärkeimmistä tehtävistä oli jatkuvuuden turvaaminen so. pentujen kasvattaminen. Vielä tärkeämpien toimintojen aiheuttaman kapasiteettipulan vuoksi se lankesi yhteiskunnan älyllisiltä lahjoiltaan vajavaisimmille yksilöille, ns. naisille.

Puhtaan loogisen ajattelukyvyn ohella valintaan lienevät vaikuttaneet myös eräät muut biologiset ominaisuudet, joiden tarkempi käsittely ei kuitenkaan kuulu tämän esseen piiriin. Kiinnostunut lukija löytää tarkemman ja erittäin havainnollisen erittelyn asiasta Suomessa runsaslukuisena ilmestyvän pornografisen kirjallisuuden piiristä.

Työnjako kangistui kuitenkin omiin uomiinsa huolimatta yhteiskunnan kehityksestä. Tämä roolijako toi mukanaan varsin mielekiintoisen ilmiön, naisen yleisen yhteiskunnallisen aseman arvostuksen heikkenemisen. Selitys on yksinkertainen.

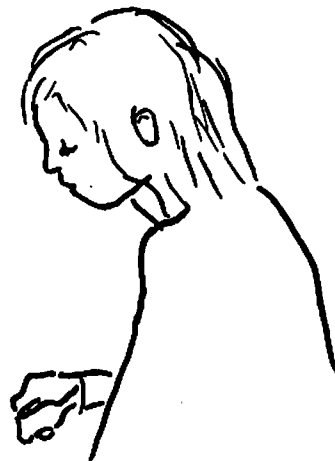
Koska miesten osana oli yhteiskunnan turvallisuuspolittisesta kehityksestä vastaaminen, so. sapelikalistelu ja -heiluttelu, heitä kuoli suhteessa paljon enemmän kuin kodinturvajoukkoja naisia. Näin ollen aikuisikäisiä miesyksilöitä oli jokaisessa yhteiskunnassa huomattavasti vähemmän kuin naisyksilöitä. Niinpä jokainen nainen, joka yleensä onnistui pääsemään naimisiin, oli erittäin onnellinen. Siis lyhyesti ja ytimekkäästi: naiskysyntä oli paljon tarjontaa pienempi, vallitsi naisten liikantanto.

Vasta kuluva vuosisata toi tilanteeseen muutoksen kahden suunnallisuuden myötä: I MS vaati koko väestön yhteisiä ponnistuksia. Myös naisia voitiin käyttää puhelinkeskuksina, sotateollisuudessa jne. Toinen mullistus taas oli alkanut jo aikaisemmin elämäntapojen yleinen pitkäveteistyminen. Toisin sanoen sotitappoleikkejä ei enää esiintynyt siinä määrin kuin aiemmin. Lähellä ei enää kuollut nuoruusiässä vastaavasti, vaan tyttöjen ja poikien kuolleisuus asettui likimain samalle tasolle.

Koska poikia kuitenkin syntyy hieman enemmän kuin tyttöjä (suhde on n. 105:100), on yhteiskunnan miesvaltaisuus selvä uhka. Tätä lismilla yms. mutta naisten astuminen työelämään on sotkenut niinyt aikana, jona se on tarpeeton. Aika ja suurten lukujen laki johdavat naisen aseman parantumiseen ilman erityistoimenpiteitäkin: naisesta tulee väistämättä niukka hyödyke.

Nainen työelämässä.

Naisten invaasio työelämään on tapahtunut tosiasia. Kuvaavaa tälle ryntäykselle - ja naiselliselle toiminnalle yleensä - on, että se on tapahtunut suunnittelemattomasti ja kasapäin. Naiset ovat menneet minne sattuu eivätkä ole edes ajatelleet pyrkiä niille aloille, joilla heillä on miehiin nähden suhteellinen etu. Puhtaasti fyysisten erojen lisäksi nimittäin myös miehen ja naisen ajattelutapa on varsin erilainen. Esim. raaka logiikka on puhtaasti miehinen ominaisuus. Tästä on runsaasti empiiristä näyttöä. Shakki, matematiikka ja musiikki rakentuvat kukin yhdelle armottoman loogiselle perusstruktuurille; ne ovat ainoat alat, joilla esiintyy ihmelapsia; ja niissä ovat ainoastaan miehet päässeet huipulle. (Mainitkaapa joku todella tunnettu naispuolinen säveltäjä.) Naiset taas ovat taipuvaisempia lateraaliseen ajatteluun, mistä saattaa olla hyötyä joillakin aloilla. He ovat luonteeltaan ekspres- siivisempiä, parempia keskittymään jne. Tämän johdosta naiset sopivat miehiä paremmin esim. liukuhihnatyöhön. Kuitenkaan tätä suhteellista etua ei hyödynnetä siinä laajuudessa kuin olisi mahdollista. Naisten osallistumiselle työelämään on myös toinen kanava. Nimit- täin menestyneet aviomiehet voivat käyttää vaimojaan alaisinaan. Tällöin myös lastenhoito- ja sosiaalipalvelusektorilla avautuu uusia lisätyöpaikkoja naisille. Menetelmä on sitäkin käyttökelpoisempi, koska vaimo yleensä tuntee miehensä ja mm. tämän käyttämät erityisilmaukset. Tällaista osallistumista tulisi lisätä lainsäädännöllisin keinoin, esim. verohel- potuksin. Usealle yritysjohtajalle olisi varmaan huojenus, jos hän voisi tehdä vaimostaan EVL:n mukaiset maksimipoistot (tosin hankin- tamenon määrittäminen voi aiheuttaa epäselvyyksiä). Em. menettely on tietysti mahdollista vain, jos vaimo luetaan käyttöomaisuuteen. Jos vaimo sen sijaan katsotaan vaihto-omaisuudeksi, tulisi säilyt- tää mahdollisuus mm. varastovarauksen tekemiseen. Joissakin tapauk- sissa myös epäkuranttiusvähennys tulee kyseeseen. (Se on vähennys, joka voidaan tehdä tavarasta, joka ei enää ole muodissa ja jota ei voi olla vaikea saada kaupaksi.)

MILITARISTIPOSTIA

TYKIT EILEN JA TÄNÄÄN

Tykillä tarkoitetaan nykyään vakiintuneen käsityksen mukaan ampu-
ma-asetta, jonka kaliperi on vähintään 20 mm. Alkuaan sana tykki on
tarkoittanut epämääräistä joukkoa erilaisia aseita kuten katapult-
teja ja ballistoja. Tykit voidaan jakaa putken pituuden mukaan ka-
nuunoihin, haupitseihin ja mörssäreihin. Kanuunoilla pituuden suhde
aseen kaliperiin on yli 20, haupitseilla 12 - 20 ja mörssäreillä al-
le 12.

Tykkiaselaji syntyi varsinaisesti 1400-luvulla. Tykistö oli tuolloin
ammattikuntamaisesti järjestetty. Tykkimestari omisti tykit ja apuna
hänellä oli tarvittava joukko kisälleitä ja oppipoikia. Feodaalijoh-
teiskunnan häviämisen myötä tykistö muuttui yksityistaloudellisesta
yrityksestä valtion sotaväen osaksi.

Samaan aikaan tykkien tulinopeus, kantama, tarkkuus ja liikutettavuus
kasvoi. Kustaa II Aadolf valmisti niin sanotut nahkatykit jotka
olivat miesvoimin liikuteltavissa kun aiemmin vastaavien tykkien siir-
toon tarvittiin jopa useampia hevosia.

Tykkien kehityksen kulta-aika alkoi 1800-luvun alussa ja sitä kesti
aina toisen maailmansodan loppuun. Tänä aikana tykit muuttuivat ta-
kaa ladattaviksi, putkien kierteet keksittiin, teräksen laatu parani
niin että tykin painoa voitiin oleellisesti pienentää. Kantamat no-
ninkertaistuivat. Siirryttiin epäsuoraan ammuntaan. Ensi kertaa se
oli käytössä buurisodassa. Haaralavetin keksiminen nopeutti tykkien
suuntaamista. Osa järeän tykistön tehtävistä siirtyi ilmavoimille
toisessa maailmansodassa.

Tämän jälkeen oli kymmenen vuotta vallalla käsitys että ohjukset
ja raketit ydinkärkineen tulevat korvaamaan tykistön. Kehitys py-
sähtyi. Mielipiteet kuitenkin muuttuivat ja tykkejä uskottiin taas
tarvittavan, koska rajoitettua sotaa tavanomaisin asein alettiin pi-
tää mahdollisena.

Suurvallat ovat kehittyksessään päätyneet erilaisiin ratkaisuihin.
NL:n ajatuksena on kehittää maastoajoneuvoin vedettävää tykistöä,
USA:n osalta on pyrkimys tykistön ilmakuljetuksiin. Tehokkuutta on
pyritty lisäämään soveltamalla uusinta teknologiaa, suuntauksessa on
apuna tietokone ja laseretäisyysmittareita sekä säätutkia.

Edellä on käsitelty tykkejä lähinnä kenttätykistön kannalta. Ilmator-
juntatykistölle on olennaista suurempi tulinopeus ja suuntauksen au-
tomatisointi.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that this is crucial for ensuring the integrity of the financial data and for providing a clear audit trail. The text also mentions the need for regular reviews and updates to the records to reflect any changes in the data.

The second part of the document outlines the procedures for handling discrepancies in the data. It states that any discrepancies should be identified immediately and investigated thoroughly. The procedures also specify the steps to be taken to correct any errors and to prevent them from recurring in the future.

The third part of the document discusses the importance of maintaining the confidentiality of the data. It states that all data should be stored securely and that access should be restricted to authorized personnel only. The text also mentions the need for regular backups of the data to ensure its availability in the event of a disaster.

The fourth part of the document discusses the importance of maintaining the accuracy of the data. It states that all data should be entered carefully and that any errors should be corrected immediately. The text also mentions the need for regular audits of the data to ensure its accuracy.

Mann!

- su 15.3. klo 10 Akateemisen kyykän
MM-kisat Kupittaalalla
klo 15 hernesoppaa Iskerissä
klo 16 palkintojen jako
osakunnassa
- to 19.3. klo 19.30 Kenätkokous
- la 11.4. klo 19.30 Vuosijuhla ravintola
Pauruksessa

Tervetuloa!